

מסורת הש"ס

16 זמירות ד: מיד: מס: מה: זמירות
 17 סוף יצחק: א: חוספה
 18 דניש: ישיע: ימות: ס: לקמן
 19 א: א: יצחק: דניש: דניש: חוספה
 20 רש"י: אחר: ס: ז"ק: א: רש"י
 21 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות
 22 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות
 23 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות
 24 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות
 25 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות
 26 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות
 27 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות
 28 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות
 29 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות
 30 זמירות: ס: זמירות: א: זמירות

גליון הש"ס

גם תיבתא דרב: ע' לקמן
 ד' קמ' ע"ז מו"ק ד' ר"י: כ"ט
 ט ע"ז מו"ק ד' ר"י: ע' גל' כ' ד'

מוסף רשי

גילה על א' משלשת
 יצא: חטאת: ז' עולה: א'
 טמלים: ד' קרינת: מוצין: ז'
 ואמרת: ספר: דני: ז' ואמר
 יתה: הור: יז' אחר: טעמא
 יחד: ונתן: ז' ע"ז: א: זמירות
 שקיי: תגלמתי: ז' מיר: טמלי
 בזמני: שמי: חוקתי: ז' לזמ'
 העבר: חמת: הוד: דמיני: ז' ע"ז
 אלו: אלו: חמת: ז' חמת: טמלי
 ונתן: ספירי: ז' ונתן: הוד: סוף
 חיל: מועד: ששליש: חתום
 מצד: כלום: נתון: ז' מיר: ז'
 ישי: ז' דבר: טעמא: ז' וטמ'
 פמה: אלו: טעמ'
 זמירות: וז' ונתן: חיל: דלמא
 טמלים: מה: לז: מיר: ז' חיל
 יחד: ז' ע"ז: חמת: וזמירות: ז'
 זמירות: ז' אש: מועד: ז'
 ששטנתי: סוף: חמת: ז' וז'
 וטען: ספר: ז' חמת: מיר: ז'
 שמי: לקמן: ז' וז' זקט: אש
 מועד: ז' חיל: אש: דלמא: ז'
 שמי: לקמן: ז' חיל: ז' זמירות
 טמלי: דמיני: ז' חיל: אש
 מועד: ז' חיל: ז' חיל: ז'
 זמירות: ז' חיל: ז' חיל: ז'
 זמירות: ז' חיל: ז' חיל: ז'
 זמירות: ז' חיל: ז' חיל: ז'
 זמירות: ז' חיל: ז' חיל: ז'
 זמירות: ז' חיל: ז' חיל: ז'
 זמירות: ז' חיל: ז' חיל: ז'
 זמירות: ז' חיל: ז' חיל: ז'
 זמירות: ז' חיל: ז' חיל: ז'
 זמירות: ז' חיל: ז' חיל: ז'

כל המנחות פרק ראשון מנחות

ומכשירו להחמיל מירות טהרה: (א) ליום אחד. כחומר שלמי מיר
 דלאמרנין בזיהו מוקוין (ב) זמירות: (ג) ואין טעונים לנס. דנענין ונמדנר
 ון ועין על כפי הנזיר וליכא: קבוע. דאין שם שום ד"ח מכשיר העולס
 אלא הוא: על אהם משלשתן. אפילו על טחאת דכמיז ואחר יתמה הנזיר
 זין [שסן] ולמנהנין בזיר ד"ל אחר מעשה
 יחדיו וליף התם ספיר צפ' ג' מינין
 (מיר: מ:). וטעון נסכים. דקין אשם
 מורע צפ' ז' מדות (קמ' דף ט' ז')
הכשירו (א). למורע צדקהל: סוכם
דבי. דלמיר לעיל [ד:]: דספול הואיל זבא
להכשיר ולא הכשיר: וזיריה אין נאלץ.
משום איסור חדש: ממסקא ישרל.
פסוק הוא ביחזקאל צקרננות: מן
הפוסק: ז' ז' למסקא ישרל יצ"ח
נסכים ולא מן האסור: אין מחוסר
זמן לזו ציוס. הואיל ז' והויס מהא
 מותרת לישלל אחר שתקדש מנת
 העומר אחרת ז' ולא ממחרת זמן
 היא לגבוה: עופות זמירות צדקה
נסים. צפרק המנחות והנסכים
 (לקמן ד:): רבי אומר ללל נדריס ז' ז'
 ונדבות אשר יקרבו וויקאל כזן הכל באין
 צמטפות חזן מן המנחה מפני שאמרן
 כזן [שסן]: ז' ז' ז'
 מניאין עופות להכשין צדקסיס ז'
 זונה ויולדת ומורע: וספורו לקדש
מכלל איסורן. להדיטו דמליקה אסורה
 כחולין ושכרה צדקסיס: [א] מנחות
טענות כלי. צפ' שמי הלחם (לקמן)
 דף 15. עופות אין טעונין כלי שהי
 מליקתן צדקסיס: [א] והנשה צפ' כל
 המנחות צבאת מלל (לקמן ט:). הגשה
 מנשה צקין ונעניית דרומיית של
 מוצח כנגד חודה של קין צפ' הקומץ
 רבה (לקמן דף ט' ז'): מנחת העומר
 ישה צדקסיס כב'. עופות אין באין
 צדקסיס צ' גבי נדבת עופו וויקאל פרסה
 [א] וקרננו (הקמ' ע): הימד מניא עוף
 ולא הליבור: ואם איסא. לדעיון מדש
 אסור מנחת העומר נמי אישמה
 לקדוה לגבוה מה שאסור להדיטו:
זבא איסורא. הוא. דממאן דקרבה
 מנחת העומר האחרת דמי: ממן שמן.
 למורע. מתן דס רייך להקדים כמו
 שזמור עניין) על מקוס דס האשס
 ימן השמן: ימלאנו. ללוג: לממן
 עט. והוא של השמן בצלצעטו שזע
 פעמיס וגי: לא יא אחר מרמס.
 דס כד' שלל יקרוש כזיה מדס
הטעם: העומר זורסה. כד' מנחתה
 עד למחר ומיפסל צנינה ותעבור
 מנלה לחילוימי שבר הימנה משום
 ציון קדשים דכל זמן שלל נפסלו
 צנינה אין שרפיין אלל א"כ פסולו
 נגופו. אלמא מדקמיין תלא לביית השריפה יש מחוסר זמן לזו ציוס:
המכין דכתיב הוא ושמעת לקש
 דהא כשריבור: אלא טעמא דרל'. דלמיר קומנה נקטר דקסדר
 האיר

המימני דנעי צפרק כל הפסולין (שס דף לז): שיהו דיו של השומע לפניו מן הששטמ היא שמטייה עבודה:
 היא. לא מני לשוני דר"ש בן לקיש סבר דעבודה היא צדקה לא מנינו שום מחלוקת דאע"ג דפרייך לקמן ז' ששטייה פרה צור ומשני
 דקר פסולה דביציה היא ושמעת לקש ורוב יוסף הולכה צור מחלוקת ר"ש ורבינו ומסקיין התם לר"ש שמטייה לזו עבודה היא ושמיני ושמט
 דקצ פסולה דביציה היא ושמעת לקש ורוב יוסף הולכה צור מחלוקת ר"ש ורבינו ומסקיין התם לר"ש שמטייה לזו עבודה היא ושמיני ושמט
 הכחזו גבי (ב) פרה לאו משום דהו עבודה דהא צפרה (א) אין שמטייה עבודה דפסלה דמפרש מיד דהוא אמרלוך נגעים דנעי כהונה מדע
 דקצ הביית היא ושמעת לקש ורוב יוסף הולכה צור מחלוקת ר"ש ורבינו ומסקיין התם לר"ש שמטייה לזו עבודה היא ושמיני ושמט
 (זאהרן) את פר הקומץ אשר לו מכלל דעלמא ז' עניין געליס ומשיי קשייה מהא דמליקת צפרק טרף צבלפי (ומה דף ג:). מ"ש פסולה דכמיז
 צה אלעזר וחוקה פרו נמי הכמיז וכו' ומשני פרה דקדשי צדק הביית היא וישנן דמפרש פרו א"כ קא משני וקל למרן
 דה"ק שאני התם צפרה שהיא קדשי צדק הביית ולא שייך זה עבודה א"כ יש להעמיד אלעזר וחוקה אשמיטה כמו שאמר צדקשים שבה
 אצל פרו שהיא קדשי מוצח אין כפרה להעמיד אחרן וחוקה אלל אשמיטה שבו ולא אשמיטה דללו עבודה היא:
שחיטה א"א עבודה היא. תימה הא איכה קלה דעבודה היא ודלמלא משום קלה הוא דקקאמר שלא יא אחר ממרס דמינה משום
 דכמיז ז' הייה ו"ל קקאמר אלל אמדי דכמיז צבאתה פרה: **א"א** א"ר פפא [ז] דרשב"ה [ז] משמע
 הכל דסדר רב פפא יש מחוסר זמן לזו ציוס ותימה דכפ"ק דזמחים (דף י: וס) איה הא דפסלי בן צמירא פסק ששחטו צ"ד צין לשמו
 צין שלל לשמו מסיק רב פפא דאיי אפרשיה שחית או צללה לזו דמי מעיקרו הוא דלון ממוסר זמן לזו ציוס [ז] ו"ל דלון לדמות הפרסה
 להך דהכח לטמו דכהיא דשעמעתא מי לא מודה רב פפא צמירא שחטו שחול הפרשיה חמחטא קודם שקיריי האשס דדוקא קמיי הקדשים טעלתו
 לאשמו ששחטו קודם האשס דקתילת מי יא אחר ממרס צדמה והיא דכפ"ק פ' שני שעירים (ד' ס:) גבי שעירי ה"ח שאשמו צדקן [ז] הקדשים טעלתו
 דמסיק עטלו אין מחוסר זמן לזו ציוס וליכא דמאן דפליג איהן און לזמנות דיומא פ"ה ז' דלגיז שחטו חזן חשיי דלוי לפתח אלל מועד כיון דחזו ציוס: ז'
 שחטו דף סא ע"א מן הקדשים ספס לחמד בין העריבם יתא אחר ממרס דכמיז רב עזר' דלמפתח מרד דקוס מבד
 אלמא דאין מחוסר זמן לזו ציוס ורבינו רבסוף פ' דבאי ורבינו רבסוף פ' דבאי איריין מן החומר זמן לזו ציוס ומן כלי זהוב ונצמד ונצמד
 דיש מחוסר זמן לזו ציוס ורבינו רבסוף פ' דבאי ורבינו רבסוף פ' דבאי איריין מן החומר זמן לזו ציוס ומן כלי זהוב ונצמד ונצמד
 רבסוף פ' דבאי ורבינו רבסוף פ' דבאי איריין מן החומר זמן לזו ציוס ומן כלי זהוב ונצמד ונצמד

ה

ז"א מ"י פ"ח מהל' מירות
 ג"ב מ"י פ"ח מהל' מירות
 ה"ג מ"י פ"ח מהל' מירות
 ו"ד מ"י פ"ח מהל' מירות
 ז"ה מ"י פ"ח מהל' מירות
 ח"ו מ"י פ"ח מהל' מירות
 ט"ז מ"י פ"ח מהל' מירות
 י"ח מ"י פ"ח מהל' מירות
 כ"א מ"י פ"ח מהל' מירות
 כ"ב מ"י פ"ח מהל' מירות

תורה אור השלם

1. ושה אתה חזן דהגאן מן
 הפראיתם ממשקה ישראל
 למנחה ולעולה ולתמיכה
 לכפר עליהם זבוח אהי
 יתקבל: ויחזקאל ז'
 2. זאת תורת תורת המזבח
 ביום שוקרתו וזבוח אל
 הדקן: ויקרא ד' ב

שיטה מקובצת (המשך)

עבור דמי ותימא מאי דעבר
 שנהא: הרמב"ח: ז' בחייתה הוא
 סדריה: הרמב"ח: ז' מין קא
 מוכיב רב פפא וליא רב פפא:
 ז' שחיתה לאו עבודה היא.
 וא"י והא איכא קבלה דעבודה
 היא ואמר ה"ר יעקב בר
 יוחנן דקומתה הקדשים חטאתו
 לאשמו ולא קתיי קבלה דעבודה
 חטאתו לקבלת אשם ששמע
 דאפי' אחיקמה דשחיתה קפד:
 ז' עיין בהשטמות שפירק ג'
 הספחה: ז' נבזר דבבא א' אכל
 מיין אחר מעשה יחיד. אבל
 איש נזיר אכיל קבוע איש שום
 דבר מכשיר העבליים אם לא
 קרב האשם הסידי והשאר
 נבזר: עין המותר לישאל
 יבא: עין כיון דהוא חייב
 היום נבזר: אין אחרת אל
 היום נבזר: אין נדריים וליכא
 נדבות: עין נפש: מהיד
 ובחוסריו פקח. ארבעה
 חוסריו פקח: ז' ובה יולדת
 ומצורע כולן מבאיין עופות
 להכשיו בקדשים מביין כולן
 מבאיין מנחות הסידי:
 כיון שהמנחות טענות כלי. פ"ה
 דזה היא הקבלה לאחר שקיימן
 נותן ככלי הקומץ מה שאין כן
 בטענות דבדעין עממי של כתיב
 לפליקא. ולא יחזיר אדם ענין
 מליקא ידען לקבלה דנבחה
 וזלא קמינה בבית מליקא
 דארבא נזופ של חזן חומרא
 היא ונראה לפרש טענות כלי
 שהיו נותן קדושו הקומץ ככלי
 וזה מתן כלי שבנגד הקבלה
 שבושבוש ובכאן ליכא קבלה כי
 לא היה קר אחר החזר ובנגד
 ונראה דהוא חייב למיין:
 ונראה דהוא חייב למיין:
 ונראה דהוא חייב למיין:
 ונראה דהוא חייב למיין:
 ונראה דהוא חייב למיין:
 ונראה דהוא חייב למיין:
 ונראה דהוא חייב למיין:
 ונראה דהוא חייב למיין:
 ונראה דהוא חייב למיין:
 ונראה דהוא חייב למיין:

אלא דאין מחוסר זמן לזו ציוס ורבינו רבסוף פ' דבאי ורבינו רבסוף פ' דבאי איריין מן החומר זמן לזו ציוס ומן כלי זהוב ונצמד ונצמד